

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **V. K.** t.č. P. T. R., zastúpený: *Advokátska kancelária Š., s.r.o.*, so sídlom M., Ž., proti odporcovi: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, jednomyseľne

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 03.08.2011, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 11.08.2011 domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uložil odporcovi v lehote siedmich dní od právoplatnosti uznesenia zaslať jeho právnenému zástupcovi písomný výsledok vybavenia sťažnosti. Návrh odôvodnil tým, že listom zo dňa 03.06.2010 adresovaným odporcovi podal sťažnosť proti zlému zaobchádzaniu v P. T. O. N. V. a R. Odporca ho nikdy o spôsobe vybavenia sťažnosti neinformoval a na listy v tejto súvislosti nereagoval. Odporca je orgánom verejnej správy, ktorý je nečinný vo veci vybavovania sťažnosti navrhovateľa. Odporcovi dňa 27.08.2010 zaslal list so žiadosťou o informáciu o vybavení veci. Na uvedenú žiadosť odporca zareagoval listom zo dňa 07.09.2010, ktorého prílohou malo byť tzv. upovedomenie o vybavení sťažnosti. Prílohou však bola iba prázdna obálka. Listom zo dňa 15.10.2010 odporcovi zaslal list, v ktorom ho upozornil na to, že upovedomenie o vybavení sťažnosti nebolo prílohou jeho listu a opakovane ho požiadal o informáciu o vybavení sťažnosti. Na uvedený list odporca nereagoval. *Následne dňa 16.12.2010 zaslal odporcovi už tretiu žiadosť o poskytnutie informácie o vybavení veci*, odporca však opäť nereagoval. Opakovaným zasielaním žiadostí o poskytnutie informácie vyčerpal všetky prostriedky, ktoré mu zákon umožňuje. Napriek uvedenému nebol do dňa podania návrhu upovedomený o tom, akým spôsobom bola jeho sťažnosť vybavená.

Odporca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že dňa 10.06.2010 bolo zaevidované podanie navrhovateľa, obsahom ktorého bola sťažnosť proti zlému zaobchádzaniu. Sťažnosť bola prešetrovaná v siedmich častiach a vyhodnotená ako neopodstatnená podľa zákona č. 9/2010 Z.z. o sťažnostiach. Na základe sťažnosti bola vykonaná neplánovaná a operatívna kontrola. Kontrolná skupina vykonala kontrolu spracúvania osobných údajov dotknutej osoby podľa zákona č. 428/2002 Z.z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, podozrenia poskytnutia osobných údajov dotknutej osoby tretej osobe v dokumentoch ľahko dostupných všetkým obyvateľom T. a neoprávneného zasahovania do práv alebo právom chránených záujmov dotknutej osoby, ktoré boli alebo mohli byť v konkrétnom prípade spracúvania osobných údajov poškodené. Kontrola bola ukončená úradným záznamom o výsledku kontroly.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) bez nariadenia pojednávania (§ 250t ods. 4 veta prvá O.s.p.) sa oboznámil s návrhom navrhovateľa, vyjadrením odporcu, ako aj s administratívnym spisom odporcu a dospel k záveru, že návrh je nedôvodný a preto ho podľa § 250t ods. 4 veta štvrtá O.s.p. zamietol.

Z predloženého spisového materiálu odporcu konajúci súd zistil, že dňa 10.06.2010 bola odporcovi doručená sťažnosť navrhovateľa proti zlému zaobchádzaniu v P. T. O. N. V. a R. O súčinnosť bol požiadaný riaditeľ Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorý k sťažnosti podal stanovisko vo vyjadrení č. MU-225/2010 zo dňa 22.06.2010. K sťažnosti boli zabezpečené vnútorné poriadky P. T., zmluva o výkone strážnej služby v P. T. O. N. V. spoločnosťou A., spol. s r.o., smernica pre výkon strážnej služby pracovníkmi SBS A., spol. s r.o., smernica spoločnosti J. – ochrana osôb a majetku, s.r.o. pre výkon strážnej služby pre P. T. R. Ďalej boli zabezpečené pracovné náplne zamestnancov Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky Ing. P. C. zamestnanej v P. T. O. N. V. a P. P. zamestnaného v P. T. R. Vyjadrenie k sťažnosti podali Ing. P. C. a P. P., sociálne pracovníčky Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky P. T. O. N. V. Mgr. A. H. a A. B. a sociálna pracovníčka Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky P. T. R. A. B. Dňa 07.07.2010 bola spísaná zápisnica o prešetroaní sťažnosti navrhovateľa vo veci jeho pobytu v P. T. Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. SKIS-OK-OS-631/2010. Na základe sťažnosti navrhovateľa bola v dňoch 22.06.2010 a 29.06.2010 vykonaná na Migračnom úrade Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a v P. T. R. neplánovaná operatívna kontrola so zameraním na dodržiavanie ochrany osobných údajov spracúvaných v pôsobnosti odporcu. Dňa 09.07.2010 bol o výsledku kontroly spísaný úradný záznam č. SKIS-OK-OKŠS-165-4/2010.

Podľa § 250t ods. 1 O.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá tvrdí, že orgán verejnej správy nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, môže sa domáhať, aby súd vyslovil povinnosť orgánu verejnej správy vo veci konať a rozhodnúť. Návrh nie je prípustný, ak navrhovateľ nevyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Podľa § 250t ods. 4 O.s.p. súd o návrhu rozhodne bez pojednávania uznesením. Ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, nie však dlhšiu ako tri mesiace, v ktorej je orgán verejnej správy povinný rozhodnúť. Súd môže na návrh orgánu verejnej správy túto lehotu predĺžiť. Nedôvodný alebo neprípustný návrh súd zamietne.

Zmysel inštitútu konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy, upraveného v štvrtej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, spočíva v tom, že ak má určitý subjekt právo na včasné vybavenie veci bez zbytočných prietáhov v zákonom stanovenej lehote a na vydanie rozhodnutia a jeho právo je porušené nezákonnou nečinnosťou správneho orgánu, môže dotknutý subjekt podať návrh na súd, aby uložil príslušnému správnenému orgánu povinnosť vo veci konať a rozhodnúť. Konanie proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa začína podaním návrhu, ktorý okrem všeobecných náležitostí podania a tvrdenia navrhovateľa, že správny orgán nekoná bez vážneho dôvodu spôsobom ustanoveným príslušným právnym predpisom tým, že je v konaní nečinný, musí obsahovať petit (konečný návrh), v ktorom sa navrhovateľ domáha, aby súd uložil správnenému orgánu povinnosť konať a rozhodnúť. Z ustanovenia § 250t ods. 1 vety prvej O.s.p. explicitne vyplýva, že navrhovateľ sa musí domáhať nielen uloženia povinnosti správnenému orgánu konať, ale aj povinnosti vydať rozhodnutie. Taktiež z ustanovenia § 250t ods. 4 vety druhej O.s.p. vyplýva, že ak súd návrhu vyhovie, vo výroku uvedie označenie orgánu, ktorému sa povinnosť ukladá, predmet a číslo správneho konania a primeranú lehotu, v ktorej je správny orgán povinný rozhodnúť. Výrok uznesenia, ktorým sa vyhovuje návrhu, teda musí ukladať správnenému orgánu povinnosť v stanovenej lehote rozhodnúť.

Predpokladom úspešnosti návrhu proti nečinnosti orgánu verejnej správy preto je, že správny orgán je nečinný, nekoná v rozpore s konkrétnym ustanovením právnej normy, ktorá ho oprávňuje a súčasne aj zaväzuje konať a rozhodnúť (vydať rozhodnutie). Nekonanie musí byť v rozpore s konkrétnym zákonným ustanovením, ktoré obsahuje príkaz pre správny orgán konať, vrátane rozhodovania. V základnom chápaní sa nečinnosť orgánu verejnej správy spája s nedodržaním procesných lehôt, ktoré ustanovujú administratívne procesné normy na rozhodnutie veci, aj keď niet žiadnej zákonnej alebo faktickej prekážky na to, aby správny orgán konal a rozhodol.

Z uvedeného vyplýva, že v konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa nie je možné úspešne dovoliavať ochrany proti akejkoľvek nečinnosti orgánu verejnej správy, ale iba vtedy, pokiaľ je správny orgán nečinný vo vydávaní rozhodnutia. Ak nie je povinnosťou správneho orgánu vydať rozhodnutie, nie je v právomoci súdu poskytovať ochranu v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ktorý je s vykonaním úkonu v omeškani a súd nemôže rozhodnúť o povinnosti takýto úkon vykonať. Dovoľat sa ochrany pred súdom je obmedzené na prípady, kedy v administratívnom konaní správny orgán má povinnosť vydať rozhodnutie, má tak urobiť v zákonom stanovenej lehote a navrhovateľ vyčerpal prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis.

Pojem rozhodnutie správneho orgánu, ktorého vydania sa je možné v konaní proti nečinnosti orgánu verejnej správy domáhať, je legislatívnou skratkou, ktorú Občiansky súdny poriadok zaviedol v § 244 ods. 3. Táto legislatívna skratka sa podľa § 250t ods. 8 O.s.p. vzťahuje aj na konanie podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V zmysle § 244 ods. 3 vety prvej O.s.p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p. tak nie je akýkoľvek úkon správneho orgánu, ale iba taký, ktorým v konečnom dôsledku dôjde k vzniku, zmene alebo zániku práv alebo povinnosti navrhovateľa alebo ním môžu byť jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté.

Ako vyplýva z podaného návrhu, navrhovateľ sa vydania rozhodnutia nedomáhal. Navrhovateľ sa svojim návrhom domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaslať mu písomný výsledok vybavenia sťažnosti, pretože nebol informovaný o spôsobe vybavenia sťažnosti. Odoslanie písomného oznámenia výsledku prešetrenia sťažnosti, ktoré má za následok vybavenie sťažnosti, nie je rozhodnutím v zmysle § 244 ods. 3 O.s.p., ktorého vydania by sa mohol navrhovateľ domáhať v konaní podľa štvrtej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Oznámením výsledku prešetrenia sťažnosti sa nezakladajú, nemenia ani nerušia práva alebo povinnosti navrhovateľa, ani nie sú jeho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti priamo dotknuté. Prešetrením sťažnosti sa zisťuje skutočný stav veci a jeho súlad alebo rozpor so všeobecne záväznými právnymi predpismi a s vnútornými predpismi, ako aj príčiny vzniku zistených nedostatkov a ich následky. V prípade zistenia nedostatkov sa prijmu opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov. Vybavením sťažnosti sa priamo nemení právne postavenie navrhovateľa. Jeho právne postavenie môže byť zmenené až plnením prijatých opatrení na odstránenie nedostatkov zistených pri prešetrovaní sťažnosti.

Senát v tejto súvislosti odkazuje aj na svoje skoršie rozhodnutie sp. značka 3 Sžnč/18/2008 zo dňa 04.12.2008, v ktorom sa vyjadril k rozdielu medzi konaním podľa štvrtej hlavy piatej časti O.s.p. a konaním podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p., ak je predmetom súdneho prieskumu tzv. fiktívne rozhodnutie vydané podľa zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám, keďže z obsahu návrhu vyplýva, že navrhovateľ u odporcu žiadal informáciu o výsledku šetrenia.

V rozhodnutí sp. značka 3 Sžnč/18/2008 Najvyšší súd uviedol aj: *„Vznik tzv. fiktívneho rozhodnutia v prípade nečinnosti orgánu verejnej správy ako povinnej osoby v zmysle § 18 ods. 3, zák. č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám vylučuje právnu možnosť domáhať sa ochrany v konaní pred nečinnosťou podľa § 250t O.s.p a nasl. Inštitút konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy /štvrtá hlava piatej časti OSP/ nebolo možné v tomto prípade aplikovať, pretože navrhovateľky sa predmetnou žiadosťou domáhali poskytnutia informácii od odporcu, pričom uvedený právny vzťah upravuje zákon č.211/2000*

Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám tak, že v prípade nečinnosti povinného orgánu upravuje fikciu vydania rozhodnutia povinným orgánom tzv. vydaním fiktívneho rozhodnutia, ktoré je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu zákonnosti správneho rozhodnutia podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p.“

S poukazom na uvedené dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že návrh nie je dôvodný a preto ho podľa § 250t ods. 4 veta štvrtá O.s.p. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

O trovách konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 250t ods. 5 O.s.p. tak, že navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania, pretože návrhu nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok **nie je** prípustný.

V Bratislave dňa 01. decembra 2011

JUDr. Jana Z E M K O V Á PhD.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Emília Čičková